

Sladkogorski list

31. MED LETOM

4. NOVEMBER 2012

Leto IX, številka 45

Evangelij: Zapoved ljubezni do bližnjega je enaka ljubezni do Boga Mr 12,28b 34

²⁸Tisti čas je eden izmed pismoukov pristopil k Jezusu in ga vprašal: »Katera je prva od vseh zapovedi?« ²⁹Jezus je odgovoril: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. ³⁰Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo. ³¹Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved.« ³²Pismouk mu je rekel: »Dobro, učitelj. Resnico si povedal: On je edini in ni drugega razen njega, ³³in ljubiti njega iz vsega srca, z vsem umevanjem in z vso močjo ter ljubiti bližnjega kakor samega sebe je več kakor vse žgalne daritve in žrtve.« ³⁴Ko je Jezus videl, da je pametno odgovoril, mu je rekel: »Nisi daleč od Božjega kraljestva.« In nihče si ga ni drznil še kaj vprašati.

ZAHVALNA NEDELJA

V poklicih, kjer se veliko srečujemo z ljudmi, doživljamo marsikaj: hvaležnost, razumevanje, pa tudi očitke in napadalnost. S takšno pestrostjo reakcij moramo vedno računati.

Pogosto se zgodi, da rečemo, ne potrebujem tvoje zahvale, to je moj poklic, saj ne delam nič posebnega.

Pa vendar ali je res tako? Ali res ne potrebujemo zahvale, človeškega priznanja? Delo z ljudmi ne more biti samo plačano, poklicno delo. Gre za človeško srečevanje, pri čemer se bistveno dogaja izven območja, kjer se delo plača, kjer se to delo meri in objektivno ocenjuje.

Zato nikoli ne reci, da ne potrebuješ zahvale, ampak glasno priznaj, da ti dobro dne, če ti nekdo iskreno reče: Dobro je, da si!

In kakor je to potrebno v naših medčloveških odnosih, tako je zahvala nujna tudi v odnosu do Boga.

Sporočilo današnje zahvalne nedelje naj nam približa naslednja ruska legenda:

Najvišji vladar vseh stvari je v svoji palači pripravil veliko praznovanje. Povabljene so bile tudi kreposti, vrline, in vse so se odzvale, velike in majhne. Prišla je krepost Vere, prav tako Pravičnost s svojo tehtnico, pa Hrabrost, obdana z oklepom, nekje blizu so stale Potrpežljivost, Zmernost, Modrost in druge.

Kreposti so prijazno kramljale med seboj, kot je pač navada med bližnjimi sorodnicami. Tedaj je Vsemogočni opazil, da se dve od teh gospa gledata nekam tuje,

kakor da se ne poznata. Kot gospodar in gostitelj ju je želel med seboj seznaniti. Stopil je k prvi in jo privedel k drugi, rekoč: Dobrota. Potem je predstavil še drugo in povedal, da se imenuje Hvaležnost.

Obe dami – kreposti dobrote in hvaležnosti – sta bili nekoliko zmedeni. Prvič sta se srečali, odkar stoji svet – in to je že kar lep čas.

Ne vem, ali se dobrota in hvaležnost od takrat kaj pogosteje srečujeta, ali ju je kaj več videti skupaj. O tem mora razmisliti in na to odgovoriti vsak sam.

Na zahvalno nedeljo pa je prav, da pomislimo, kaj vse prejemamo, s čim vsem smo obdarovani. Koliko ljudi dela, da moje življenje teče urejeno. Kako vrednotimo njihovo delo? Ali znamo reči hvala za vsakdanje reči?

Človek pa ne živi samo od kruha, ampak še bolj od dobre besede in misli, medsebojne prijaznosti, naklonjenosti, ljubezni in pomoči. Končno je človek človeku največji božji dar, ki ga ne more odtehtati nobeno bogastvo. Ali smo kdaj izrekli sočloveku, možu, ženi, otroku, prijatelju besede: Kako lepo je, da si?

Verujoči vemo, da največjo hvaležnost dolgujemo Bogu, saj prihaja od njega vsak dober dar. Preko zemlje, ki nas hrani in preko dobrih ljudi nas z dobroto obsipa božja roka. Bogu, staršem in učiteljem ne moreš biti nikoli dovolj hvaležen, pravi slovenski pregovor. Drugi pa dodaja: hvaležnost je dolg, ki ga ima vsak človek, a ga le malokdo poravna.

Zahvala je priznanje naših meja in medsebojne odvisnosti, priznanje, da se do največjih, najvrednejših in najbolj osrečujočih stvari v življenju ne dokoplamo sami, ampak so nam podarjene. Prošiti, podariti in zahvaliti se – to so prabesede človeškega sožitja. Pri tem je najpomembnejše, da pri dajanju človeka ne ponižamo in ne prizadenemo njegovega dostojanstva; zato naj se to ne dogaja nekako zviška. Takšna dobrota ne zasluži zahvale.

Po drugi strani pa moramo tudi sami pustiti, da nas obdaruje, ne da bi se za vsako ceno hoteli oddolžiti. Za preveliko željo po povrnitvi se večkrat skriva nehvaležnost, češ ničesar nočem zastonj. Človek, ki je zares hvaležen, zna tudi sprejemati.

Prav pa je, da se zahvalimo tudi za vero.

Imeti vero, verovati v Boga, v pravičnost, v dobro, dejansko pomeni vse. Človek, ki nikomur ne veruje, ne zaupa, je slep. Fizična slepota je nekaj, pred čimer trepetamo, oziroma si niti v slutnjah ne upamo zamisliti, da bi postali kdaj slepi. A duhovna, notranja slepota, je še hujša.

Pred kratkim sem bral o zanimivi prisposodbi doživljanja vere. Fantič je spuščal zmaja, ki je plaval visoko v zraku.

Nenadoma ga je obdal nizek oblak in ga zakril očem. Mimo je prišel starejši gospod in dečka pobaral, kaj počne z vrstico v roki. »Spuščam zmaja«, je odgovoril. Moški se je ozrl v nebo, a ni videl ničesar. »Nobenega zmaja ne vidim«, je odvrnil. »Si prepričan, da je tam zgoraj zmaj?« Otrok je smeje odgovoril: »Tudi jaz ga ne vidim, ampak vem, da je tam zgoraj, saj vrstica od časa do časa trzne.«

Na podoben način verujoči doživljamo, ne s telesnimi očmi, pač pa z notranjimi, da tista vrstica, s katero smo v življenju povezani, vrstica božje ljubezni, naklonjenosti, odpuščanja in prizanesljivosti, od časa do časa trzne, da vemo, da pri ustvarjanju nismo sami. Tudi vam želim podobnega občutja, in da bi bili zanj hvaležni.

LETO VERE

Papež v letu vere pravi: »Vera v Boga, ki je ljubezen in ki se je približal človeku tako, da se je utelesil in daroval samega sebe na križu, da bi nas odrešil in nam odprl vrata v nebo, na svetel način kaže, da samo v ljubezni obstaja polnost človeka.« Medtem ko

kulturne spremembe pogosto kažejo na mnoge oblike barbarstva, ki se dogajajo pod nalepko "dosežki civilizacije", pa vera zatrjuje, da se resnična človeškost nahaja na krajih, v gestah, časih in oblikah, kjer je človek spodbujen z ljubeznijo, ki izvira od Boga, se izraža kot dar, se kaže v odnosih, bogatih z ljubeznijo, sočutjem, pozornostjo in nesebičnim služenjem drugim. Kjer so oblast, posedovalnost, izkoriščanje in spreminjanje drugega v potrošniško blago iz lastnega egoizma, kjer je arogantnost vase zaprtega 'jaz-a', tam postane človek osiromašen, ponižan in iznakažen. »Krščanska vera, dejavna v ljubezni in močna v upanju, ne omejuje življenja, ampak ga človeči, v polnosti ga naredi človeškega.«

Vera pomeni sprejeti to sporočilo, ki spreminja naše življenje, sprejeti razodetje Boga, ki nam da spoznati kdo je, kako deluje in kakšni so njegovi načrti za nas. Čeprav skrivnost Boga ostaja onkraj naših pojmov, razuma, obredov in molitev, smo vendarle zmožni poslušati njegovo besedo in sprejeti njegovo resnico. »To je čudo naše vere: Bog v svoji ljubezni v nas ustvari ustrezne pogoje, da lahko spoznamo njegovo Besedo. Bog sam, v svoji želji, da bi se razodel, vstopil z nami v stik, postal navzoč v zgodovini človeka, nas naredi sposobne poslušati ga in ga sprejeti.« Vrhunec razodetja Boga pa je učlovečenje Božjega Sina in njegova skrivnost smrti in vstajenja.

V letu vere vabljeni k bolj zavzeti osebni in družinski molitvi, ter k obisku svete maše ob nedeljah, paznikih in tudi med tednom.

ZAHVALA OB ZAHVALNI NEDELJI

Danes kristjani praznujemo zahvalno nedeljo, zato je prav, da pomislimo na vse tisto za kar moramo biti hvaležni Bogu in bližnjim. Nobena stvar na tem svetu ne more živeti in preživeti sama zase, tudi župnija ne. Zato se ob današnji zahvalni nedelji zahvaljujem vsem sodelavcem, ki na različne načine sodelujete pri verskem, pastoralnem in gospodarskem življenju župnije. Hvala vsem bogoslužnim in liturgičnim sodelavcem: pevcem in pevkam odraslega mešanega cerkvenega pevskega zbora in otroškega cerkvenega pevskega zbora. Se posebej zborovodjem, ki dajejo del sebe v to, da imamo lepa bogoslužja; bralcem božje besede, ministrantom. Hvala vsem članom Župnijskega pastoralnega sveta, ključarjem, katehistinjama, mežnarju, vsem, ki skrbite za čistočo in lepoto naše župnijske cerkve. Hvala vsem, ki vedno priskočite na pomoč pri delovnih akcijah pripravi drvi, delov v vinogradu in še marsikje. Bog povrni vsem dobrotnikom in vsem, ki s svojimi darovi podpirate delovanje naše župnije.

Boga plačaj vsem, ki meni osebno ali g. Janezu storite kaj dobrega in skrbite za naju. Naj bo Bog bogat plačnik za vsa vaša dobra dela.

ZAHVALNA NEDELJA PRI SV. MIHAELU

V nedeljo bomo obhajali zahvalno nedeljo pri sv. Mihaelu ob 10. uri. Zaradi tega bo v župnijski cerkvi sv. maša ob 8.30 uri, v Lembergu pa v nedeljo sv. maše ne bo.

VEROUK: V tem tednu imamo verouk.

OBISK SV. MIKLAVŽA

Počasi se bliža sv. Miklavž. Znamke lahko dobite v župnišču, pri verouku ali pa po mašah, pri go. Zlatki. Okvirna cena je 7 EUR. **Vsekakor ne pozabite na prijavo.**

MARIJANSKI KOLEDAR, STENSKI KOLEDAR IN PRATIKA

Na voljo so: Marijanski koledar za prihodnje leto (2€), listni koledar (0,50€) in Pratika (5€).

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tednu, ki je pred nami, skrbijo za župnijsko cerkev verniki iz Sladke Gore in Pečice.

31. NEDELJA MED LETOM - ZAHVALNA

Ponedeljek 5.11.2012	sv. Zaharija in Elizabeta starše Janeza Krstnika	8.00	za † Stanislava Dobnik, 8. dan
Torek 6.11.2012	sv. Lenart opac	8.00	Lemberg: za † Stanka Laurenčak
Sreda 7.11.2012	sv. Ernest opac	ni svete maše	
Četrtek 8.11.2012	sv. Bogomir opac	16.00	za † Slavka Flajšman
Petek 9.11.2012	sv. Ursin škof	8.00	za † Franca Zorin
Sobota 10.11.2012	sv. Leon Veliki papež	8.00	za † Urško in Janeza Vodušek (obl)
Nedelja 11.11.2012	32. NEDELJA MED LETOM sv. Martin škof	8.30 10.00	Sladka Gora za † rodbino Svetelšek in Jurko Sv. Mihael - zahvalna za † družino Potisk in Führer

Naslov: www.sladkagora.com:

Izdala Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan